

د جامو پاڪ ڪولو طريقيه

(سره د نجاستونو د بيان)

پښتو ترجمه:
مجلس تراجم
(دعوت اسلامي)

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال

محمد الياس عطار قادري رضوي

دامت برکاتهم العالیه

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنس دا لاندي دُعا لولئ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ خه چه لولئ هغه به موياد پاتي کيږي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او د حکمت دروازي برسیره [يعني بیرهته]

کړي او په مونږه خپل رحمت رانازل کړي! اے عظمت او بزرگي والا!

طالب غم
مدینه النبیع
ومعقرت

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

(اول او آخر کنس یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

د رسالي نوم: د جامو پاک کولو طریقه

اول ځل: .....

تعداد: .....

ناشر: مکتبه المدینه، عالمي مدني مرکز فیضانِ مدینه، باب المدینه

مدني عرض: بل چاته د دي رسالي د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کنس خه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په باندینگ کنس مخکنس وروسته لکيدلي وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

د جامو پاڪ ڪولو طريقه

(سره د نجاستونو د بيان)

شيخ طريقت أميرِ اهلِ سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه، مولانا، ابو بلال محمد الیاس عطار قادري، رضوي دامت بركاتهم العالیه دا رساله ”پڙه ڀاڪ ڪرڻه ڪا طريقه“ په اردو ژبه ڪنڀ ليکي ده.

مجلسِ تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه ڪنڀ د وس مناسب د ترجمه ڪولو ڪوشش ڪرې دې. ڪه چرې په دې ترجمه ڪنڀ څه غلطي يا ڪمې، زياتې اومومئ نو ستاسو په خدمت ڪنڀ عرض دې ڇه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوږ شئ.

پيشڪش: مجلسِ تراجمِ دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فهرست

نمبر	د جامو پاک کولو طریقہ	صفحہ
1	د دُرود شریف فضیلت	1
2	د نَجَاسَتِ قِسمونہ	2
3	نَجَاسَتِ عَلِيظہ	2
4	د پئيو ځنبلو والا ماشومانو مټيازي ناپاکه دي	4
5	د نَجَاسَتِ عَلِيظہ حُکم	4
6	د دِرهم د مقدار وضاحت	5
7	نَجَاسَتِ خَفِيظہ	6
8	د شخوند حُکم	7
9	د تريخي حُکم	7
10	د ځناورو قي [يعني گرځون، الٽي]	7
11	که په شودو يا اوبو کنبس نجاست پريوځي نو.....؟	9
12	ديوال، زمکه، ونه وغيره به څنگه پاکيري؟	9
13	په وينه ککره زمکه د پاک کولو طريقه	10
14	په غوشانو ليو کړي زمکه	11
15	د کومو مرغو فضلہ چه پاکه وي	11
16	د مهي وينه پاکه ده	11
17	د مټيازو نري څاڅکي	12
18	په غوبنه کنبس پاتي شوي وينه	12
19	د څاروو اوچ شوي هډوکي	12
20	د حرامو ځناورو شوده [پي]	12
21	د مبرې [منبرک] پچي	13

13	په گند باندې کښیناستو والا مچان	22
13	د باران د اوبو آحکام	23
14	په کوڅو کښ ولاړې د باران اوبه	24
15	په سړک باندې د شیندلو شوو اوبو څاڅکي	25
15	[د خاورې] په لټه باندې د پاک کولو نه پس راتلو والا خوله	26
16	که سپې بدن ته اولگي	27
16	که سپې په وړو کښ خله اووهي؟	38
16	که سپې په لوبني کښ خله اووهي	29
17	که پيشو په اوبو کښ خله اووهي نو؟	31
17	د درې مدني ماشومانو جینکو د مرگ د غم نه ډکه واقعه	32
18	د ځناورو خوله	33
18	د څر خوله پاکه ده	34
18	په وینې شوي خله اوبه څښل	35
19	د زنانه د پردې د ځای اوبه	36
19	سڅا شوي غوښه	37
19	د وینې بوتل	38
19	د مړي د ځلې اوبه	39
20	ناپاکه بستره	40
20	لوند خختگ	41
20	د انساني څرمني ټکره	42
21	څپیاکه (يعني اوچ شوي غوشان)	43
21	که په تبخي ئې ناپاکه اوبه اوشیندلي نو؟	44
21	د حرام ځناور غوښه او څرمن به څنگه پاک کيږي؟	45

22	د چيلی په پوټکي باندې د ناستې سره عاجزي پيدا کيږي	46
22	د تينگ نجاست والا جامې څنگه او وينځي	47
23	که د نجاست رنگ په جامو پاتې شي نو؟	48
23	د نري نجاست پاک کولو متعلق شپږ مدني گلونه	49
25	د بهيدونکي نل نه لاندې وينځلو کښن نچورول شرط نه دې	50
25	په روانو اوبو کښن پاک کولو کښن د نچورولو شرط نشته	51
26	د پاکو او ناپاکو جامو د يو ځای وينځلو مسئله	52
26	د ناپاکه جامو د پاک کولو آسانه طريقه	53
27	په واشنگ مشين کښن د جامو پاک کولو طريقه	54
28	د نل نه لاندې د کپړو پاک کولو طريقه	55
28	د کاريټ [قالين] پاک کولو طريقه	56
29	په ناپاکه نکريزو باندې سره کړې لاسونه به څنگه پاک شي؟	57
30	د ناپاکه تيلو والا کپړه وينځلو مسئله	58
30	که د کپړې لکه شان حصه ناپاکه شي...؟	59
31	په شورو کپړه وينځل څنگه دي؟	60
31	د مني والا کپړو پاک کولو شپږ احکام	61
32	د بل د ناپاکه کپړو بنودنه کله واجب ده؟	62
32	د مالوچو پاک کولو طريقه	63
33	د لوبڼو پاک کولو طريقه	64
33	د چرې، چاقو وغيره پاک کولو طريقه	65
33	د آئينه [شيشه] پاک کولو طريقه	66
34	د پيزار پاک کولو طريقه	67
34	د کافرو استعمال شوي بښونونه وغيره	68

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د جامو پاك كولو طريقه

(سره د نجاستونو د بيان)

د درود شريف فضيلت

د الله عَزَّوَجَلَّ د خور محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارك دې: “چا چه په ما باندي سل خله درود شريف اولوستلو الله تعالی د هغه د دواړو سترگو د مينځه اوليكي چه دا د نفاق [يعني د منافقت] او د جهنم د اور نه آزاد دې او هغه به د قيامت په ورځ د شهيدانو سره ساتي.”

(مَجْمَعُ الزَّوَايِد، ج. ۱۰، ص. ۲۵۳، حديث ۱۷۲۹۸)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د هر عاقل و بالغ مسلمان سړي او زنانه د پاره د طهارت [يعني پاکي] هغه احکام زده کول فرض عين دي چه په هغې نمونځ صحيح کيدې شي. دا ليک په هغه ضروري مسائلو کسب په ځينو باندي مُشتمل دې لهذا که شيطان هر څومره سستي درولي خو دا رساله پوره اولولې، دا چه اولولې نو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** پخپله به د دې په فائيدو پوهه شئ.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَوْم كَسْ چَه پَه مَا دَرُو دِپَاك لوستل هير كِرل هغه د جَنَّت لاره هيره كِرِه. (ظَبْرَانِي)

د نَجَاسَتِ قِسْمُونَه

د نَجَاسَتِ دوه قِسْمُونَه دي: (۱) نَجَاسَتِ غَلِيظَه (۲) نَجَاسَتِ خَفِيْفَه

(فتاوى قاضى خان ج ۱ ص ۱۰)

نَجَاسَتِ غَلِيظَه

(۱) د اِنْسَان د بدن نه چه څه داسې خيز او وڅي چه د هغې سره غُسل يا اودس واجب شي نَجَاسَتِ غَلِيظَه دې لکه غټ بول، متيازې، بهيدلې وينه، نو، په ډکه ځله قې [يعني گرځون، التئ] د حيض او نفاس او اسْتِحَاضِي وينه، مَنِي، مَذِي، وَدِي. (فتاوى عالمگيري ج ۱ ص ۴۶) (۲) کومه وينه چه د زخم نه بهيدلي نه وي هغه پاکه ده. (فتاوى رَضَوِيَّه مَخْرَجَه ج ۱ ص ۲۸۰)

(۳) د خُور سترگې نه چه کومې اوبه اوبهيري هغه نَجَاسَتِ غَلِيظَه دي. هم دغسې چه د نامه يا د سينې [يعني د پټيو د ځائ] نه د درد سره اوبه اوڅي، نَجَاسَتِ غَلِيظَه دي. (اَيضاً ص ۲۶۹، ۲۷۰) (۴) د خُشْكِي د هر څاروي بهيدلي وينه، د مُردار غوښه او وازگه (يعني په کوم ځناور کښ چه بهيدلي وينه وي هغه که د بغير ذَبْح شرعي نه مړ شي نو مُردار دې او د محوسي يا بُت پرست يا مُرتد ذبيحه هُم مُرداره ده، اگر که هغه حلال څاروي مَثَلًا چيلئ وغيره په ”بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَر“ وئيلو ذبح کړي وي د هغې غوښه او پوټکې هر څه ناپاکه شو. خو که مسلمان حرام څاروي هُم په شرعي طريقه باندي ذبح کړو نو د هغې غوښه پاکه ده اگر چه خورل ئې حرام دي، سوا د خنزير نه

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَجَا پَه خَوَا كَنْبِ چَه زَمَا ذَكَرَ اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

ځکه چه هغه نَجَسُ الْعَيْنِ دې په هیڅ شان نه شي پاک کیدې ﴿٥٥﴾ د حرام خاړوي لکه سپي، زمري، گیدر، پیشو، مړه، خر، قچر، هاتي او خنزیر غوشان او متیازې او د آس غوشان او د ﴿٦٦﴾ د هر حلال خاړوي غوشان او پچې لکه د غوا، مینې غوشان او د چیلې او اوبن پچې او ﴿٧٧﴾ کومه یوه مرغی چه اوچته نه شي الوتلي د هغې فُضْلَه [یعني د شاطرف نه وتلي مواد] لکه چرگه او بطه، که هغه وره وي او که غټه، او ﴿٨٨﴾ او د هر قسم شراب او نشه راوستونکي تاري¹ او سیندي² او ﴿٩٩﴾ د مار پچې او متیازې او ﴿١٠٠﴾ د هغه ځنگلي مار او چیندخې غوښه چه په هغې کنب بهینده وینه وي اگر که ذبح کړې شوي وي هُم دغسې د هغوئي پوتکې اگر که پوخ [یعني اوچ] کړې شوې وي او ﴿١١١﴾ د خنزیر غوښه او هډوکي او وینسته اگر که ذبح کړې شوي وي دا ټول نَجَاسَتِ غَلِيْظَه دي. (بهار شریعت ج ١ حصه ٢ ص ٣٩٠، ٣٩١) ﴿١٢٢﴾ د چرمبکي او کربوري وینه نَجَاسَتِ غَلِيْظَه ده (ایضاً ص ٣٩١) ﴿١٢٣﴾ د هاتي د خرتم اوبه او د زمري، سپي، پرانگ او نورو سرې خورو ځناورو لارې نَجَاسَتِ غَلِيْظَه دي. (ایضاً ص ٣٩١)

¹ د یو قسم بوتې نشه کوونکې رس.

² د کجورو یو خاص قسم عمل باندې جوړې کړې اوبه چه هغه نشه کول کوي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله ماښام دُرود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کيږي. (مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ)

د پټیو څښلو والا ماشومانو مټیازې ناپاکه دي

په اکثر عوامو کښن دا خبره مشهوره ده چه د پټیو څښلو والا ماشومان خوراک نه شي کولې ځکه د هغوئي مټیازې ناپاکه نه وي دا غلطه ده، د پټیو څښلو والا ماشومانو مټیازې او غټ بول هم نجاست غلیظه دي هُم دغسې که د پټیو څښکلو والا ماشوم پی او گرځول نو که په ډکه ځله وي نو نجاست غلیظه دي. (مُلَخَّصًا بِهَارِ شَرِيعَتِ ج ۱ ح ۲ ص ۳۹۰)

د نجاست غلیظه حُکم

د نجاست غلیظه حُکم دا دې که په جامو یا بدن باندې د یو ډرهم نه زیات پریوتو نو د هغې وینځل فرض دي، که بغیر د پاک کولو نه ئې نمونځ اوکړو نو نمونځ به نه کيږي. او په داسې صورت کښن قصداً نمونځ کول سخته گناه ده او که د نمونځ سپک گنرلو په وجه ئې داسې نمونځ اوکړو نو کُفر دې.

نجاست غلیظه که د ډرهم همره په جامو یا بدن لگیدلې وي نو د هغې پاک کول واجب دي که بغیر د پاک کولو نه ئې نمونځ اوکړو نو نمونځ به مکروه تحریمي شي او په داسې حالت کښن جامې یا بدن پاک کول او دوباره نمونځ کول واجب دي، قصداً داسې نمونځ کول گناه ده که نجاست غلیظه د ډرهم نه کم په جامو یا بدن لگیدلې

فَرْمَانَ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا كښن چه زما ذكر اوشو او هغه په ما درود پاك اونه لوستو هغه جفا او كړه. (عبدالرزاق)

وي نو د هغې پاك كول سُنَّت دي كه بغير د پاك كولو نه ئې نمونخ او كړو نو نمونخ به اوشي، خو خلافِ سُنَّت، داسې نمونخ دوباره كول بهتر دي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۸۹)

د ډرهم د مقدار وضاحت

د نَجَاسَتِ غَلِيظَه د ډرهم نه كم يا زيات كيدو نه مُراد دا دې چه كه نَجَاسَتِ غَلِيظَه تينگ وي مثلاً غت بول، غوشان وغيره نو د ډرهم نه به مُراد په وزن كښن څلور نيمې ماشې (يعني ۴.۳۷۴ گرامه) وي. لِهَذَا كه نَجَاسَتِ د ډرهم نه زيات يا كم وي نو د هغې نه مُراد په وزن كښن د څلور نيمې ماشې نه كم يا زيات كيدل دي. او كه نَجَاسَتِ غَلِيظَه نرې وي لكه مِتْيَازِي وغيره نو د ډرهم نه مُراد اوگدوالي او پلن والي دې يعني چه د لاس وړغوي بڼه خور كړې اونيسې او په هغې باندې په قلاړه قلاړه دومره اوبه واچوئ چه د هغې نه نورې زياتې اوبه پرې نه شي اودريدلې، اوس چه دا اوبه څومره [په اوگدوالي او پلن والي كښن] خورې دي دومره غت ځائ به ډرهم گنرلې شي.

(بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۸۹)

كه په يوه كپړه [رخت] يا بدن باندې يو څو ځائ نَجَاسَتِ غَلِيظَه اولگيدو او يو ځائ هم د ډرهم هُمَره نه دې، خو [د هغه ټولو ځائونو] مجموعه د ډرهم هُمَره ده نو د ډرهم هُمَره به گنرلې شي او كه زيات

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښن چه زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښن ډير زيات کنجوس (يعني شوم) دي. (الترغيب والترهيب)

وي نو زيات [به گنرلې شي]. په نَجَاسَتِ خَفِيْفَه کښن به هم په مجموعه حُكْم ورکولې شي. (اَيْضاً ص ۳۹۳)

نَجَاسَتِ خَفِيْفَه

د کومو څارو غوښه چه حلاله ده، (لکه غوا، غویا، مینښه، چیلغ او اوبښ وغیره) د دې مِتیازې، او د آس مِتیازې او د کومو مرغو غوښه چه حرامه ده، که هغه ښکاري وي او که نه، (لکه قارغه، مارغه، شاندي، باز وغیره) د دې فَضْلَه نَجَاسَتِ خَفِيْفَه دي. (اَيْضاً ص ۳۹۱)

د نَجَاسَتِ خَفِيْفَه حُكْم

د نَجَاسَتِ خَفِيْفَه حُكْم دا دي چه د جامو په کومه حصه يا د بدن په کوم يو اندام اولگي که [د جامو د هغه حصې يا د اندام] د څلورمې حصې نه کم وي نو معاف دي، مثلاً که په لستونږي نَجَاسَتِ خَفِيْفَه لگيدلې وي نو که د لستونږي د څلورمې حصې نه کم وي يا که په لَمَن لگيدلې وي نو چه د لَمَن د څلورمې حصې نه کم وي يا که په لاس باندې لگيدلې وي او د لاس د څلورمې حصې نه کم وي نو مُعَاف دي يعني په داسې حالت کښن شوې نمونځ به اوشي خو البته که په پوره څلورمه حصه لگيدلې وي نو نمونځ به نه کيږي.

(بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ حصه ۲ ص ۳۸۹)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خُوكُ چِه پِه مَا دَ جُمُعِي پِه وِرْخُ دَرُودِ شَرِيفِ لُولِي زِه بَه دَ قِيَامَتِ پِه وِرْخُ دَ هَغِه شِفَاعَتِ كُومِ. (كنز العمال)

د شخوند حُكْم

د هر څاروي د شخوند حُكْم هُم هغه وي كوم چه د هغه د غوشانو [يعني شخانو] وي. (ايضاً ص ۳۹۱، دُرُ مُخْتَار ج ۱ ص ۶۲۰)، څاروي چه خوراك د معدې نه را اوباسي او خُلې ته ئې راوړي او دوباره ئې جُوي هغې ته شخوند وهل وائي. څنگه چه غواگانې او اوبنان اكثر خله خوزوي [يعني جُوول كوي] او د خُلې نه ئې د صابن په شان زگ را اوځي، د دوئي [يعني د غوا، اوبن وغيره] په شخوند كبن د وتلو والا زگ وغيره نَجَاسَتِ غَلِيظِه دې.

د تريخي حُكْم

د هر څاروي د تريخي هُم هغه حُكْم دې كوم چه د هغه د ميتيازو دې، د حرامو ځناورو تريخي نَجَاسَتِ غَلِيظِه او د حلالو څاروو نَجَاسَتِ خَفِيْفِه دې. (دُرُ مُخْتَار ج ۱ ص ۶۲۰، بهارِ شَرِيْعَت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۳)

د ځناور وقي [يعني گرځون، التئ]]

د هر ځناور [او مرغئ] قې [يعني گرځون، التئ] د هغه د غوشانو او [فُضَلې] حُكْم لري. يعني د كوم يو فُضَلِه چه پاكه ده مَثَلًا چرچنره يا كوتره نو د هغې قې [يعني گرځون، التئ] هم پاك دي او د كوم يو فُضَلِه چه نَجَاسَتِ خَفِيْفِه ده لكه باز يا قارغه نو د هغې قې [يعني

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په كتاب كښ په ما باندې درود پاك اوليكلو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې كښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبرانی)

گرځون، التی] هم نجاست خفیفه دې. او د کوم یو فضل ه چه نجاست غلیظه دې لکه بطه یا چرگه نو د هغې قې [یعني گرځون، التی] هم نجاست غلیظه دې. او د قې [یعني گرځون، التی] نه مراد هغه خوراک او اوبه وغیره دي چه هغه د معدې نه [بیرته په خله] بهر را اوځي ځکه چه د کوم ځناور [څاروي یا مرغی] فضل ه چه ناپاکه وي نو د هغه معد ه معدن نجاست (یعني د گندگی ځای) وي، د معدې نه چه څه خیز بهر را اوځي نو هغه به پخپله نجس (یعني ناپاکه) وي یا به د نجس سره یو ځای شي او بیا به بهر را اوځي نو بهر حال د فضلي [یعني گندگی] په شان نجاست لري په خفیفه کښ خفیفه او په غلیظه کښ غلیظه، بر خلاف د هغه خیز چه هغه لا معدې ته نه وي رسیدلې او بیرته بهر ته را اوځي. مثلاً چرگې اوبه اوځنلې او اوس ئې لا په مرئ کښ وې چه اوبه ئې اونښتلي او بیرته را اووتلي نو دا اوبه به د فضلي [یعني گندگی] په حکم کښ نه وي. **لَا تَهْمَا اسْتَحَالَ** **إِلَى نَجَاسَةٍ وَلَا لَفَى مَحَلَّهَا** (یعني ځکه چه دا په نجاست [یعني گندگی] کښ نه دي گډي شوي او نه د نجاست د ځای سره لگیدلي دي) بلکه په دې به د سؤر یعنی د جوت ه حکم لکي ځکه چه د هغې د خلی سره لگیدو نه پس راغلي دي. د کوم یو څاروي [یا مرغی وغیره] جوت ه چه نجاست غلیظه یا خفیفه یا مشکوک یا مکروه یا طاهر (یعني پاکه) وي چه

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې درود شريف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليري. (ابن عدي)

څنگه وي په هغې به هم هغه حُکم لگي کوم چه معدې ته د رسيدو نه مخکښ بيرته بهر ته را اووتو. کومه چرگه چه خلاصه گرځي د هغې جوتېه مکروه ده نو دا اوبه به هم مکروه وي او که معدې ته رسيدلې وي او بيا بهر په خُله راوتې وي نو نَجَاسَتِ غَلِيْظَه به وي.

(فَتَاوَى رَضَوِيَّه مُمَخَّرَجَه ج. ٤، ص. ٣٩١، ٣٩٠)

که په شودو يا اوبو کښن نجاست پريوځي نو.....؟

د نَجَاسَتِ غَلِيْظَه او خفيفه چه کوم حُکمونو جُدا جُدا بيان کړې شوي دي دا احکام هغه وخت دي چه بدن يا کپړې ته اولگي. او که په يو نري خيز مَثَلًا په شودو يا اوبو کښن نجاست پريوځي نو که هغه غليظه وي او که خفيفه وي نو په دواړو حالتو کښن به هغه شوده يا اوبه په کوم کښن چه نجاست پريوتې دې ناپاکه شي اگر چه که يو څاڅکي نجاست پکښن پريوتې وي. نَجَاسَتِ خَفِيْفَه که په نَجَاسَتِ غَلِيْظَه کښن کې شي نو هغه ټول به نَجَاسَتِ غَلِيْظَه شي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج. ١، جِصَه ٢ ص. ٣٩٠)

ديوال، زمکه، ونه وغيره به څنگه پاکيږي؟

❶ ناپاکه زمکه چه اوچه شي او د نجاست اثر يعني رنگ او بوئي ترې ختم شي نو هغه زمکه پاکه شوه، که هغه ناپاکي په هوا اوچه شوي وي او که په نمر او که په اور، لِهَذَا په هغه زمکه نمونځ کيدې شي خو په هغه زمکه تَيِّمُّم نه شي کيدې ❷ ونه او گيا او ديوال او داسې

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې د جُمعي په ورځ 200 ځله دُرود شريف اولوستل د هغه د دوو سوو كالو گناهونه به معاف شي. (رُكُنُ الْعَمَالِ)

خښته چه هغه په زمكه كښ لگيدلي وي، دا ټول په اوچيدو پاك شو (هله چه د نجاست اثر، رنگ او بوئي لري شوي وي) او كه خښته لگيدلي نه وي نو په اوچيدو به نه پاكيري بلكه د هغې وينځل به ضروري وي. هم دغسې كه ونه يا گيا د (نجاست د) اوچيدو نه مخكښ اوريبلي شي نو د طهارت (يعني پاك كيدو) د پاره وينځل ضروري دي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ جِصَه ۲ ص ۴۰۱) ﴿۳﴾ كه داسې كانهري وي چه هغه د زمكې نه نه شي جُدا كيدې نو د اوچيدو سره به پاك شي، هله چه د نجاست اثر ترې لار شي گني وينځل به غواړي. (اَيْضاً) ﴿۴﴾ كوم خيز چه د زمكې سره مُتَّصِل (يعني په زمكه كښ لگيدلي) وو او نَجَس [يعني ناپاكه] شو، بيا د اوچيدو [او د نجاست د اثر لري كيدو نه] پس جُدا كړې شو، نو اوس هم پاك دي. (اَيْضاً ص ۴۰۲) ﴿۵﴾ كوم خيز چه په اوچيدو يا مړلو وغيره باندې پاك شو بيا د هغې نه پس لوند شو نو هغه خيز به ناپاكه نه وي (اَيْضاً ص ۴۰۲) څنگه چه زمكه د مِتْيَازُو كيدو په وجه ناپاكه شوه بيا هغه زمكه اوچه شوه او د نجاست اثر ترې ختم شو نو هغه زمكه پاكه شوه. اوس كه هغه زمكه بيا په څه خيز لمده شوه نو ناپاكه به نه وي.

په وينه ككړه زمكه د پاك كولو طريقه

ماشوم يا لويي كس په زمكه مِتْيَازِي يا غت بول او كړل يا د زخم وغيره نه وينه يا ټو يا د څاروي د حلالولو په وخت كښ وتلي وينه په

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رحمتونه را ليري او د هغه په اعمال نامه كښ به لس نيكي ليكي. (ترمذي)

زموکه پريوته او د اوبو نه بغير هسې په کپړه وغيره اوچه کړې شوه نو د اوچيدو او د نجاست د اثر د ختميدو نه پس هغه زموکه پاكه شوه. په هغې نمونځ کيدې شي.

په غوشانو ليو کړي زموکه

کومه زموکه چه په غوشانو ليو کړې شي، اگر که هغه اوچه شي بيا هم عَيْن [يعني رسا] په هغه زموکه نمونځ کول جائز نه دي، البته داسې زموکه چه هغه په غوشانو ليو کړې شوي وي، د هغې د اوچيدو نه پس په هغې څه پيره کپړه خوره کړې شي او نمونځ پرې اوکړې شي نو نمونځ به صحيح او شي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۴۰۴)

د کومو مرغو فضل ه چه پاكه وي

﴿۱﴾ د بناپيرك فضل ه او متيازې دواړه پاك دي. (دُرُومُخْتَار. رَدُّ الْمُحْتَار ج ۱ ص ۵۸۴).
 ﴿۲﴾ کومې حلالې مرغې چه اوچتې الوخي، لکه (چرچنره)، کوتره، بناړو، ايلی وغيره د دې فضل ه [يعني د شاطرف نه و تلې مواد] پاك دي. (ايضاً)

د مهي وينه پاكه ده

د مهي او د اوبو د نور مخلوق او د کتملې [منگور] او ماشي وينه او د قچر او د خر لارې او خوله پاكه ده. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۲)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په كثره سره دُرود شريف لولئ بيشكه ستاسو په ما باندې درود شريف لوستل ستاسو د كناهونو د پاره بڅښنه ده. (جامع الصغیر)

د مټيازو نري خاڅكي

﴿١﴾ د مټيازو بالكل نري خاڅكي د ستنې د څوكي هُمره، هغه كه په جامو يا بدن باندې پريوځي نو جامې او بدن به پاك وي.

(عالمگيرى ج ١ ص ٤٦، بهار شريعت ج ١ حصه ٢ ص ٣٩٢)

﴿٢﴾ په كومه كپره [جامو] چه هُم داسې نري خاڅكي پريوتل او هغه كپره اوبو كښ پريوتله نو اوبه به هم ناپاكه نه شي.

(بهار شريعت ج ١ حصه ٢ ص ٣٩٢)

په غوښه كښ پاتي شوي وينه

په غوښه، توري يا اينه كښ چه كومه وينه پاتي شوه هغه پاكه ده او كه دا څيزونه په بهينده وينه كښ ككړ شي نو ناپاكه شو، د وينځلو نه بغير به نه پاكيري. (ايضاً)

د څاروو اوچ شوي هډوكي

د ځنځير نه علاوه د ټولو ځناورو هغه هډوكي چه په هغې د مُردار غوروالي نه وي نښتې، پاك دي، او وينښته او غاښونه ئې هم پاك دي.

(بهار شريعت ج ١ حصه ٢ ص ٣٩٥)

د حرامو ځناورو شوده [پي]

د حرامو ځناورو شوده [يعني پي] نجس [يعني گنده] دي، البته د آسپي شوده پاك دي خو د هغې خوړل [څښل] جائز نه دي. (ايضاً ص ٣٩٣)

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كُنِبِن چَه زَمَا ذَكَرْ اوشو او هغه په ما درود پاك اونه ونيلو تحقيق هغه بدبخته شو- (ابن سني)

د مږې [منبرك] پچې

د مږې [منبرك] پچې (ناپاكه دي خو) كه په غنمو كښن ميده شوې يا په تيلو كښن پريوتې نو وره او تيل پاك دي، خو كه په خوند كښن ئې فرق راشي نو نَجَس (يعني ناپاكه) دي او كه په ډوډۍ كښن ښكاره شوه نو د هغې د خوا و شا نه لږه شان لري كړۍ، په باقي [خورلو] كښن هيڅ باك نشته. (عالم كبرى ج ۱ ص ۴۶، ۴۸. بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۳)

په گند باندې كښناستو والا مچان

﴿۱﴾ په غټو بولو باندې ناست مچان چه والوخي او په جامو باندې كښيني نو جامې به نه نَجَسې (يعني نه ناپاكه) كيږي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۴)

﴿۲﴾ د لارې چقري (كه هغه د باران وي او كه د نورو اوبو) پاكي دي. (ايضاً)

د باران د اوبو احكام

﴿۱﴾ كه د چت [يعني د كوتې وغيره د سر] نه د باران اوبه د ناوې [يعني ناوگۍ] په ذريعه رابهيري نو هغه پاكي دي اگر كه په چت باندې خائ په خائ نَجاست [يعني گند] پروت وي، اگر كه نَجاست د ناوې په خله كښن پروت وي، اگر كه د نَجاست سره چه كومې اوبه لگي او رابهيري هغه د نيمې نه كمې يا برابرې يا زياتې وي تر خو چه د نَجاست په وجه د اوبو په يو وصف [يعني صفت] كښن تَغْيِر [يعني بدلون] راشي (يعني

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قِيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

تر څو چه د نَجاست په وجه د اوبو رنگ يا بوئي يا خوند بدل نه شي) هم دا صحيح ده او په هم دې اِعْتِماد دې او كه باران اودريدو او اوبه بهيدل بند شو نو بيا هغه ولاړې اوبه او كومې چه د چت نه راڅخپري نَجَس [يعني ناپاكه] دي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ ح ۲ ص ۳۰) ﴿۲﴾ هُم دَغْسِي په نالو [لښتو] كښن د باران بهينده اوبه پاكې دي، تر څو چه په هغې كښن د نَجاست رنگ، يا بوئي، يا مزه ظاهره [يعني ښكاره] نه وي، پاتې شوه په هغې د اودس كولو خبره نو كه په هغه اوبو كښن د نَجاستِ مَزِيَّيَه (يعني د ښكاره كيدو والا نَجاست) ذرې داسې بهيري چه په هره پيره چونگ كښن راخستو كښن پكښن يوه، نيمه ذره ضرور د هغې هُم وي نو بيا خو به په لاس كښن د راخستو سره ناپاكه شي، په هغې اودس كول حرام دي گني [يعني كه په هر چونگ كښن د نَجاست ذره نه راځي نو] جايز دي او بچ كيدل ترې بهتر دي. (اَيْضاً) ﴿۳﴾ د نالئ [لښتې] اوبه چه د باران د اودريدو نه پس اودريري كه په هغې كښن د نَجاست ذرې محسوسيري يا پكښن د هغې رنگ او بوئي محسوسيري نو ناپاكه دي گني [كه داسې نه وي نو] پاكې دي. (اَيْضاً)

په كوڅو كښن ولاړې د باران اوبه

په جَوَرُو كوڅو او سړكونو كښن چه د باران كومې اوبه ولاړې وي هغه پاكې وي اكر چه هغه خړې وي. كله كله د گټر اوبه هم په هغې

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د دُرود شريف كثر كوي بيشكه دا ستاسو د پاره پاكې ده. (أَبُو يَعْلَى)

كښ شاملې شي خو دلته هُم دا قاعده ده چه د ناپاكۍ په سبب كه د هغه اوبو په رنگ يا خوند يا بوئي كښ بدلون راغلې وي نو ناپاكه دي گني [يعني كه داسې نه وي نو] پاكې دي خو كه باران اودريدو او اوبه بهيدل هم بند شو او هغه د ده دَرده [يعني ۲۲۵ مربع فُته] نه كمې وي او په هغې كښنځه نجاست يا د هغې ذرې ښكاري نو بيا ناپاكه دي. هُم دغسې كه په هغې كښ چا مِتيازې او كړې نو ناپاكه به شي. د پيزار نه چه كوم د چقرو خاڅكي را الوڅي او په پرتوگ [يا شاته لمن] باندې پريوڅي هغه پاك دي تر خو چه يقيني طور د هغې ناپاكه كيدل معلوم نه وي.

په سړك باندې د شيندلو شوو اوبو خاڅكي

كه په سړك باندې اوبه شيندلې كيږي او [د زمكې نه] خاڅكي را والوتل او په جامو پريوتل، جامې نَجَسې [يعني ناپاكه] نه شوې خو وينځل بهتر دي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ حَضَه ۲ ص ۳۹۴)

[د خاورې] په لُوته باندې د پاك كولو نه پس راتلو والا خوله

د غټ اودس ماتولو نه پس ئې په لُوته باندې ځان پاك كړو، بيا د هغه ځاى نه خوله اووتله او په جامو يا بدن اولگيده نو بدن او جامې به نه ناپاكه كيږي. (عَالِمِ كَبِيْرِ ج ۱ ص ۴۸، بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ حَضَه ۲ ص ۳۹۵)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله دُرود پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (طبراني)

که سپي بدن ته اولگي

که سپي بدن يا جامو ته اولگي نو اگر که د هغه بدن لوند وي بدن او جامې به پاکې وي، خو که د هغه په بدن نجاست لگيدلې وي نو هغه جُدا خبره ده، يا که د هغه لارې اولگي نو ناپاکه به شي.

(بَهَارِ شَرِيْعَت ج ۱ حَصَّه ۲ ص ۳۹۵)

که سپي په وړو کښن ځله اووهي؟

سپي وغيره کوم يو داسې ځناور (مَثَلًا خِنْزِير، زَمْرِي، پِرَانْگ، شَرْمِن، هَاتِي، گِيدِر او نورو سرې خورو ځناورو کښن کوم يو ځناور) چه د هغه لارې ناپاکه وي، په وړو کښن ځله اووهله نو که اغښتي [ابښکي] شوي وو نو چه کوم ځای کښن هغه ځله اووهله هغه ترې لرې کړئ باقي پاك دي او که اوچ [وړه] وو نو چه څومره لامده شو هغه ترې لري کړئ [باقي پاك دي]. (بَهَارِ شَرِيْعَت ج ۱ حَصَّه ۲ ص ۳۹۵)

که سپي په لوبني کښن ځله اووهي

که سپي په لوبني کښن ځله اووهي نو که هغه د چيني لوبني يا د څه اوسپنې لوبني وي يا د خاورې روغني [يعني داسې لوبني چه د شيشې مخ ورکړې شوې] وي يا استعمالې غوړ [لوبني وي] نو په درې ځله وينځلو به پاك شي گڼې هره پيره به [د وينځلو نه پس] اوچول غواړي. او که په چيني لوبني يا بل لوبني کښن چاودې شوې وي نو په درې ځله اوچولو به پاکيږي صرف په وينځلو به نه پاکيږي. (اَيْضًا ص ۳۴۲)

عَرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: د جَمْعِي په شپه او د جَمْعِي په ورځ په ما باندې د دُرُود كَثْرَت كوي، خوك چه داسې كوي د قِيَامَت په ورځ به زه د هغه شفاعت كونكې او گواه جوړېم. (شُعَبُ الْإِيمَانِ)

منگې كه سپي د بهر طرف نه اوڅټلو نو په هغې كښ دننه اوبه به نه ناپا كه كيږي. (أَيْضاً ص ۳۴۲)

كه پيشو په اوبو كښ خله اووهي نو؟

په كور كښ د اوسيدو والا ځناورو [او خزندو] مَثَلًا د پيشو، منبرك، مار او چرمبڼكې جُوټه مكرُوه ده. (أَيْضاً ص ۳۴۳)

د درې مَدَنِي ماشومانو جينكو د مرگ د غم نه ډكه واقعه

شوده، اوبه او د خوراك څښاك په څيزونو باندې سر اښودل پكار دي. د بابُ المَدِينه كراچي عبرتناكه واقعه ده چه يوې ښځې او خاوند خپلې درې وږې وږې لونه گاونډي يا يوې خپلوانې ته حواله كړې او حج له لارل، د حج نه مخكښ درې واړه مَدَنِي ماشومانې ناڅاپه د مرگ په خوب اودې شوې! غوغا جوړه شوه او مور او پلار ئې د حج كولو نه بغير د مَكَّة مُكْرَمَه نه بيرته بابُ المَدِينه [كراچي] ته را اورسيدل، چه تحقيق او كړې شو نو معلومه شوه چه شوده [يعني پي] ښكاره اښودې شوي وو او په هغې كښ چرمبڼكې غورزیدلي وه او پكښ مړه شوي وه، هم هغه شوده هغه جينكو څښلي وو او د زهر و په اثر داسې واقعه پيښه شوه. وائي چه كه چرمبڼكې د څښلو په څيز كښ مړه شي او اوشليږي نو د هغې زهر د سلو كسانو د پاره كافي دي!

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَ چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما دروډ پاک او نه وئیلو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

د خناورو خوله

د کوم یو جوتہ چه ناپاکه ده د هغه خوله او لارې هم ناپاکه دي او د کوم یو چه جوتہ پاکه ده د هغه خوله او لارې هم پاکې دي او د کوم یو جوتہ چه مکروهه ده د هغه خوله او لارې هم مکروهه دي.

(بهارِ شریعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۴۴)

د خر خوله پاکه ده

د خریا قچر خوله که په جامو اولکي نو جامې پاکې دي که هر خومره زیاته پرې لگیدلي وي. (أیضاً)

په وینې شوي خله اوبه خنبل

که د چا خله دومره وینې شوه چه لارې ئې سرې شوې او هغه فوراً اوبه اوخنبلې نو دا جوتہ (اوبه) ناپاکه دي او د سُوروالي ختمیدو نه پس په هغه لازمه ده چه په وینخلو خله پاکه کړي او که خله ئې اونه وینخله او یو خو خله لارې د نجاست په خای (یعني ناپاکه حصه) باندې تیرې شوې که هغه په تیرولو کښ وي او که په تُوکلو کښ وي تر دې چه د نجاست اثر پاتې نه شو نو طهارت [یعني پاکي] حاصله شوه د هغې نه پس که اوبه خنبلې نو پاکې به وي حالانکه په داسې حالت کښ لارې تیرولو سخته ناپاکه خبره او گناه ده.

(بهارِ شریعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۴۱)

فَرْمَانَ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَةٌ تَأْتِي بِهَا رُسُلُ اللهِ نُوْهُ مَا بَانَ دِي
ئِي هَم لَوْلِي، بِيَشْكُهُ زَه د تُولُو جِهَانُونُو د رَب رَسُولِ يَم. (جَمْعُ الْجَوَامِع)

د زنانه د پردې د حائ اوبه

د زنانه د متيازو د مقام نه چه كوم لمدوالي اوځي هغه پاك دې،
كه په جامو يا بدن باندې اولگي نو د هغې وينځل ضروري نه دي
خو وينځل ئې بهتر دي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ ح ۲ ص ۳۹۵)

سَخَا شَوِي غَوْبَنَه

كوم ه غوبنه چه سخا شوه بدبوئي ئې اوکړو د هغې خوړل حرام دي
اگر چه نَجَس (يعني ناپاکه) نه ده. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ ح ۲ ص ۳۹۵)

د وينې بوتل

كه نمونځ ئې اوکړو او په جيب وغيره کښ ورسره بوتل وو او په
هغې کښ متيازې يا وينه يا شراب وو نو نمونځ به نه کيږي او په
جيب کښ ئې اگۍ ده او د هغې د زيرو نه وينه جوړه شوي وي نو
نمونځ به اوشي. (اَيْضاً ص ۳۹۲) كه د تيسټ د پاره روان ئې او د وينې بوتل
درسره په جيب کښ وي نو د نمانځه کولو په وخت کښ ئې د
جيب نه لري کړئ.

د مړي د خُلي اوبه

د مړي د خُلي اوبه ناپاکه دي. (فَتَاوَى رَضَوِيَّه مَخْرَجَه ج ۱ ص ۲۶۸. دَرْمُخْتَارِ ج ۱ ص ۲۹۰)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړئ ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فِرْدَوْسُ الْأَخْبَارِ)

ناپاکه بستره

﴿١﴾ که په لمده ناپاکه زمکه یا نَجَس (يعني ناپاکه) بستره باندې ئې اوچې ښېپې کينډولې او ښېپې لمدې شوې نو نَجَس (يعني ناپاکه) شوې او که داسې معمولي لمدوالي چه ښېپې نه لمدوي (او هسې يخ والې لري) نو [ناپاکه] نه شوې. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ١ ح ٢ ص ٣٩٣)

﴿٢﴾ نَجَس (يعني ناپاکه) جامې ئې واغوستلې يا په نَجَس (يعني ناپاکه) بستره باندې اوده شو او خوله پرې راغله، که په خوله باندې هغه ناپاکه ځای لوند شو او بيا په هغې بدن لوند شو نو ناپاکه شو گني نه. (اَيْضاً ص ٣٩٤)

لوند ختگ

که ختگ³ ئې لوند وو او هوا ئې خارج شو نو جامې به نه نَجَسې کيږي. (اَيْضاً ص ٣٩٤)

د انساني څرمني ټکره

د انسان څرمن اگر که د نُوک هُمره په اوبو (يعني د دَ درده نه کمو اوبو) کښ پرپوته هغه اوبه ناپاکه شوې او که نُوک پکښ پرپوځي نو ناپاکه نه دي. (اَيْضاً)

³ يعني شرم گاه ته لگيدو والا د پرتوگ د دواړو پينځو بره د مينځ ځای.

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جُمعې په شپه او د جُمعې په ورځ په ما باندې په كثرت سره درود لولئ ځكه چه ستاسو دُرد په ما پيش كيږي. (ظُرَافِي)

خپياكه (يعني اوچ شوي غوشان)

﴿١﴾ خپياكه (يعني اوچ شوي غوشان) سيزل او په هغې طعام پخول جائز دي. (بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ١ حَضَه ٢ ص ٤٠٢) ﴿٢﴾ د خپياكې (يعني اوچو شوو غوشانو) لوكي ډوډئ اووهله نو ډوډئ ناپاكه نه شوه. (اَيْضاً ص ٣٩٤) ﴿٣﴾ د خپياكې ايرې پاكې دي او كه د ايرې كيدو نه مخكښ مړه شوه نو ناپاكه ده. (اَيْضاً ص ٣٩٦)

كه په تَبَخِي ئې ناپاكه اوبه اوشيندلي نو؟

كه تنور يا تَبَخِي باندې ئې ناپاكه اوبه اوشيندلي او [د اور] په لمبه د هغې لمدوالي ختم شو او بيا پرې ډوډئ پورې كړې شوه نو هغه پاكه ده. (اَيْضاً ص ٤٠٢)

د حرام ځناور غوښه او خرمن به څنگه پاكېږي؟

د ځنيز نه علاوه د هر ځناور كه هغه حلال وي او كه حرام، چه هغه د ذَبَح [يعني حلالولو] قابل وي، او بِسْمِ اللّٰهِ پرې اولوستلې شي او ذَبَح [يعني حلال] كړې شي نو د هغې غوښه او خرمن پاك دي، يعني كه د نمونځ كوونكي سره هغه غوښه وي يا د هغې په خرمن نمونځ او كړي نو نمونځ به او شي خو د حرام ځناور (غوښه وغيره خوړل) په ذبح كولو نه حلالېږي هغه به [هم هغسې] حرام وي.

(بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ١ حَضَه ٢ ص ٤٠٢)

فَرْمَانَ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: د هغه كس پوزه د په خاورو خره شي چه د چا په مخكښ زما ذكر اوشي او هغه په ما درود پاك او نه لولي. (ترمذي)

د چيلی په پوتکي باندي د ناستي سره عاجزي پيدا کيږي

د سرې خور ځناور خرمن اگر که اوچه کړې شوي وي، نه په هغې کښيناستل پکار دي او نه پرې نمونځ کول پکار دي ځکه چه د هغې سره په مزاج کښ سختي او تکبر پيدا کيږي د چيلی (چيلي) او گډ [او گډې] په خرمن باندي د کښيناستو او اغوستلو سره په مزاج کښ نرمي او انکساري (يعني عاجزي) پيدا کيږي، د سپي خرمن اگر که اوچه کړې شوي وي يا هغه ذبح کړې شوي وي، نه دي استعمالول پکار ځکه چه د آئمه د اختلاف او د عوام د نفرت نه بچ کيدل مناسب دي. (ايضاًص ۴۰۲، ۴۰۳) کوم نجاست چه بنکاري هغې ته مَرِّيَّه او چه کوم نه بنکاري هغې ته غير مَرِّيَّه وائي. (ايضاًص ۳۳۲)

د تينگ نجاست والا جامي څنگه اووينځي

نَجَاسَت [يعني ناپاکي] که تينگه وي چه هغې ته نَجَاسَتِ مَرِّيَّه وائي (لکه غټ بول، غوشان او وينه وغيره) نو په وينځلو کښ د شمار هيڅ شرط نشته بلکه د هغې لري کول ضروري دي، که په يو ځل وينځلو لري شي نو په يو ځل وينځلو به پاك شي او که په څلور پينځه ځله وينځلو لري کيږي نو څلور پينځه ځله وينځل به ضروري وي خو که د درې ځله نه کم [وينځلو] سره نجاست لري شي نو درې ځله پوره کول مُسْتَحَب دي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۷)

که د نجاست رنگ په جامو پاتې شي نو؟

که نجاست لري شي خو د هغې څه اثر رنگ يا بوئي پاتې وي نو هغه هم لري کول لازمي دي خو که د هغې اثر په مُسکله لري کيږي نو د اثر لري کولو ضرورت نشته درې ځله چه اووینځلې شو نو پاك شو، په صابُن يا تريو څيز [يعني د نيمبو په رس وغيره] يا تودو اوبو (يا په څه کيمیکل وغيره) د وينځلو حاجت نشته. (أَيْضاً)

د نري نجاست پاك كولو مُتَعَلِّق شپږ مَدَنِي ګلونه

﴿١﴾ که نجاست رَقِيق (يعني نري لکه متيازې وغيره) وي نو درې ځله وينځلو او درې واړه ځله په قُوَّت (يعني پوره طاقت) نچورولو سره به پاك شي او په قُوَّت سره د نچورولو دا معنی ده چه هغه کس ئې په خپل پوره طاقت داسې نچور کړي چه که بيا ئې نچوروي چه د هغې نه يو شاخکې اوبه هم او نه خڅيږي، که د جامو [د شليدو وغيره نه د بچ کولو] په خيال ئې صحيح نچور نه کړي نو پاکې به نه وي. (بَهَارِ شَرِيْعَت ج ١ ص ٢٣٩٨) ﴿٢﴾ که د وينځلو والا صحيح نچور کړې خو داسې دي چه که د هغه نه په طاقت کښن زيات کس ئې بيا نچور کړي نو يو دوه شاخکې اوبه ترې خڅيدې شي نو د هغه (ورومبني نچورولو والا) په حق کښن پاکې دي او د دويم په حق کښن ناپاکه دي. د دې دويم د

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په مخکښ چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاك اُو نه لوستو هغه د جَنَّت لاره پريښوده. (ظَبْرَانِي)

طاقت (د ورومبي په حق کښ) اِعْتِبَار نشته، خو که ده [يعني دويم] وينځلې او هُم هغه هُمره ئې نچورولې (خومره چه ورومبي نچور کړي وې) نو پاکې به نه وې. (اَيْضاً) ﴿٣٢﴾ د ورومبي او دويم ځل نچورولو نه پس لاسونه پاك کول بهتر دي او په دريم ځل نچورولو سره کپره هُم پاکه شوه او لاسونه هم [پاك شو]، او که په کپره کښ دومره لمدوالي پاتې وي چه په نچورولو به ترې يو دوه څاڅکي او څخيري نو کپره او لاسونه دواړه ناپاکه دي. (اَيْضاً) ﴿٤٤﴾ په ورومبي يا دويم ځل [نچورولو کښ] ئې لاسونه پاك نه کړل او د هغې په لمدوالي د کپرې پاکه حصه هم لمده شوه نو دا هُم ناپاکه شوه نو دا که د ورومبي ځل نچورولو نه پس لمده شوي وي نو دا دوه ځله وينځل غواړي او که په دويم ځل د نچورولو نه پس د لاس په لمدوالي لمده شوي وي نو يو ځل د اووينځلې شي. هُم د غسې که په هغه کپره کومه چه په يو ځل وينځلو نچور شوي ده، کومه پاکه کپره لمده شوه نو هغه د دوه ځله اووينځلې شي او که په دويم ځل نچورولو نه پس په هغې هغه کپره لمده شوه نو په يو ځل وينځلو به پاکه شي. (بَهَارِ شَرِيْعَت ج ١ حصه ٢ ص ٣٩٨) ﴿٥٥﴾ کپره ئې درې ځله اووينځله او هر ځل ئې ښه نچوره کړه چه که بيا نچور کړې شي نو نه به څخيري بيا ئې هغه [دا وچولو د پاره] اوغوروله او د هغې نه اوبه او څخيدلي نو دا اوبه پاکې دي او

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: شوك چه په ما باندې په ورځ كښ 50 ځله درود پاك اولوي د قِيَامَت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَه كووم (يعنې لاس ميلاووم). (ابن بشكوال)

که ښه ئې نه وه نچوره کړي نو دا اوبه ناپا که دي. (أَيْضاً ص ۳۹۹) ﴿٦﴾ دا ضروري نه ده چه په يو وخت د درې ځله اووینځلې شي بلکه که په مختلفو وختونو بلکه مُخْتَلِفُو وِرْخُو کښ هم دا شمیر پوره کړې شي نو بیا به هم پاکې شي. (أَيْضاً ص ۴۰۰)

د بهیدونکي نل نه لاندې وینځلو کښ نچورول شرط نه دې
په فتاویٰ اَمَجِدِيَه جلد ۱ صفحه ۳۵ کښ دي چه دا (يعني د درې ځله وینځلو او نچورولو) حُکْم هله دې چه کله په لږو اوبو وینځلې شوي وي، او که په حوض کبیر [غت حوض] (يعني ده درده يا د دې نه غت حوض، نهر، خوړ يا سمندر وغيره) کښ اووینځلې شي يا (د نل، پائپ يا لوتې وغيره په ذريعه) پرې ډيرې اوبه او بَهَيُولې شي يا (د درياب وغيره) په روانو اوبو کښ اووینځلې شي نو د نچورولو شرط نشته.

په روانو اوبو کښ پاك كولو کښ د نچورولو شرط نشته
فُقَهَائِه كَرَام رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى فرمائي: درى يا ترا ت [تات] يا بله يوه ناپا که کپړه چه په روانو اوبو کښ ټوله شپه کښودې شي نو پا که به شي او اصل دا دې چه په څومره وخت کښ دا ظَنِّ غَالِب [يعني غالب گمان] اوشي چه اوبو به نَجَاسَت وړې وي نو پاك شو ځکه چه په روانو اوبو کښ پاك كولو کښ نچورول شرط نه دي.

(بَهَارِ شَرِيْعَت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۹)

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په مخکین چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاك اُو نه لوستو هغه د جَنَّت لاره پریښوده.
(طَبْرانی)

د پاکو او ناپاکو جامو د یو ځای وینځلو مسئله

که په بالتي یا د جامو وینځلو په مشین کښ د پاکو جامو سره یوه هم ناپاکه کپړه په اوبو کښ واچولې شوه نو ټولې کپړې به ناپاکه شي او بې د شرعي ضرورته داسې کول جائز نه دي. چنانچه اعلیٰ حضرت امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په فتاوی رَضَوِيَّة (مُخْرَجَه) جلد اول ص ۷۹۲ کښ فرمائي: ”بې ضرورته پاك خيز ناپاکه کول ناجائزه او گناه ده.“ په جلد ۴ (مُخْرَجَه) ص ۵۸۵ کښ فرمائي: ”بدن او لباس بې د شرعي ضرورته ناپاکه کول او دا حرام دي. په ”البحر الرائق“ کښ دي: پاك خيز ناپاکه کول حرام دي.“ (البحر الرائق، ج ۱ ص ۱۷۰) لهذا ضروري ده چه پاکې او ناپاکه جامې جدا جدا او وینځلې شي. که یو ځای وینځل غواړئ نو د ناپاکه جامو د نجاست والا حصه په احتیاط مخکښ پاکه کړئ بیا بیشکه د نورو خیرنو جامو سره په واشنگ مشین کښ هغه هم او وینځئ.

د ناپاکه جامو د پاک کولو آسانه طريقه

د جامو پاك كولو يوه آسانه طريقه دا هُم ده چه په بالتي کښ ناپاکه جامې واچوئ او د پاسه پرې نل چالو کړئ، جامې په لاسو یا په څه سيخ وغيره نيولې داسې ډوبې ساتئ چه د یو ځای نه هُم د

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د قیامت په ورځ به په خلقو کښن ما ته ډیر نږدې هغه وي چا چه په دُنیا کښن په ما باندې زیات درود پاك لوستلې وي. (ترمذی)

جامو یوه حصه بهر نه وي راوتلې. چه کله د بالتي نه په راخوتکيدو راخوتکيدو دومره اوبه اوبهيري چه ظن غالب [يعني غالب گمان] اوشي چه اوبو به نجاست ورې وي نو هغه جامې او د بالتي اوبه او د لاس يا سيخ خومره حصه چه په اوبو کښن دننه وه ټول پاك شو هله چه په جامو وغيره باندې د نجاست اثر پاتې نه وي. د دې عمل په دوران کښن دا احتياط ضروري دې چه د پاك کيدو د ظن غالب [يعني غالب گمان] نه مخکښن د ناپاکه اوبو يو څاڅکې هم ستاسو بدن يا بل خيز ته اونشي. که د بالتي يا بل لوبني پاسنې غاړې يا دننه طرف ته ديوال د ناپاکه اوبو والا دې او زمکه دومره هواره نه ده چه د بالتي د هر طرف نه اوبه اوبهيري او ټولې غاړې وغيره هم ورسره اووینځل شي نو په داسې صورت کښن د څه لوبني په ذريعه يا د جاري اوبو د نل نه لاندې لاس اونيسې او په هغې د بالتي وغيره څلور واړه طرفو باندې داسې اوبه اوبهيوئ چه غاړې او دننه حصې ئې هم پاکې اووینځلې شي خودا کار په شروع کښن اوکړئ چرې پاکې جامې بيا ناپاکه نه کړئ!

په واشنگ مشين کښن د جامو پاك كولو طريقه

په واشنگ مشين کښن جامې واچوئ او مخکښن ئې د اوبو نه ډک کړئ او جامې په لاس وغيره په اوبو کښن زور کړي اونيسې چه يوه

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَوْم كَسْ چَه پَه مَا دَرُو دِپَاك لوستل هير كِرل هغه
دَجَنَّتْ لاره هيره كِرِه. (ظَبْرَانِي)

حِصَّه ئې هم بهر نه وي راوتلي، پاسني نل پرې چالو ساتي او بيا لاندې
سُورې هم خلاص كړي، دغسې به د پاسني نل نه اوبه راروانې وي
او د مشين په لاندې سوري به اوڅي چه كله مو ظَنِّ غَالِب [يعني غالب
گمان] اوشي چه اوبو به نَجَاسْت وړې وي نو د جامو او د مشين دننه
اوبه به پاكې شي هله چه د نَجَاسْت [يعني ناپاكې] اثر په جامو وغيره
باندې پاتې نه وي ضرورتاً د مشين پاسني غاړې په بيان كړي شوي
طريقه د مخكښ نه وينځل پكار دي.

د نل نه لاندې د كپرو پاك كولو طريقه

په بيان كړې شوي طريقه د پاك كولو د پاره بالتې يا بل لوبنې ضروري
نه دي، د نل نه لاندې ئې چه په لاس كښ او نيسي نو هم پاك كولي
ئې شي. مثلاً رومال ناپاكه شو، نو په بيسن كښ ئې د نل نه لاندې
اونيسي او دومره ساعت پرې اوبه اوبهيوئ چه ظَنِّ غَالِب [يعني غالب
گمان] مو اوشي چه اوبو به نَجَاسْت بَهْيُولې وي نو پاك به شي. غټه كپره
يا د هغې ناپاكه حِصَّه هم په دې طريقه پاك كيدې شي. خو دا احتياط
ضروري دې چه د ناپاكه اوبو څاڅكي ستاسو بدن او خواو شا نورو
ځايونو ته اونه شي.

د كاريپټ [قالين] پاك كولو طريقه

د كاريپټ (CARPET) [قالين] ناپاكه حِصَّه يو ځل اووينځي او زورند
ئې كړي تر دې چه اوبه څخيدل ترې بند شي بيا ئې دوباره اووينځي

فَرْمَانَ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كُنِس چَه زَمَا ذِكْر اَوْشُو اَوْ هَغَه پَه مَا
دِرُوډ پَاك اَوْ نَه لوستو تحقيق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

او زورند ئې كړې تر دې چه اوبه خشيدل ترې بند شي بيا ئې دريم
ځل هم دغسې اووينځي او زورند ئې كړې تر دې چه اوبه خشيدل
ترې بند شي نو كارييت [قالين] به پاك شي. پزكې، د څرمنې خپلې او
خوړين لوبني وغيره په كومو څيزونو كنب چه نجاست جذب كيږي
په هم دې طريقه پاك كوي. داسې نازكه كپره چه په نچورولو كنب ئې
د شليدو انديبنه وي هغه هم په دې طريقه پاك كوي. كه ناپاكه
كارييت [قالين] يا كپره وغيره به بهينده اوبو (مثلاً درياب يا نهر كنب يا
د پايپ يا د نل د جاري اوبو نه لاندې) دومره ساعته پورې كيږدئ چه
ظَنِّ غَالِب [يعني غالب گمان] مو اوشي چه اوبو به نَجَاسَت [يعني ناپاكي] د
ځان سره بهيولي وي نو بيا به هم پاك شي. چه په كارييت [قالين]
باندې ماشوم مِتيازې او كړي نو په هغه ځاي باندې د اوبو د څاخكو
شيندلو سره هغه نه پاك كيږي. ياد ساتئ! د يوې ورځې د ماشوم يا
ماشومې مِتيازې هم ناپاكه وي.

په ناپاكه نكريزو باندې سره كړي لاسونه به څنگه پاك شي؟

په كپره يا لاس باندې نجس رنگ اولگيدو، يا چا ناپاكه نكريزې
اولگولې نو دومره ځل د ئې اووينځي چه صفا اوبه ترې بهيدل شروع
شي نو پاك به شي اكر كه په كپره يا لاس رنگ پاتې شي.

(بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۳۹۷)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله مانېام درود پاك اولوستل د قيامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصيب كېږي. (تَجْمَعُ الزَّوَايِد)

د ناپا که تیلو والا کپړه وینځلو مسئله

که په کپړه یا بدن ناپا که تیل لگیدلي وو نو درې ځله وینځلو سره به پاك شي اگر که د تیلو غوړوالې پاتې وي، د دې تکلیف حاجت نشته چه په صابون یا تودو اوبو د ئې اووینځي خو که د مُردار [څاروي یا ځنارور وغیره] وازگه ورپورې نښتي وي نو چه تر څو ترې د هغې غوړوالې لاړ نه شي پاك به نه وي. (اَيْضاً ص ۳۹۸)

که د کپړې لکه شان حصه ناپا که شي...؟

که د کپړې څه حصه ناپا که شوه او دا یاد نه دي چه هغه کوم ځای وو نو بهتره دا ده چه ټوله اووینځي (يعني چه کله بالکل معلومه نه وي چه په کومه حصه ناپا کي لگیدلي ده او که معلومه وي چه مثلاً لستونږې نځس شو خو دا نه ده معلومه چه د لستونږې کومه حصه وه نو د پوره لستونږې وینځل د پوره کپړې وینځل دي) او که په اندازه باندې په خپل سوچ د هغې څه حصه اووینځي نو بیا به هم پاك شي او که بغیر د سوچ نه ئې هره یوه حصه اووینځله نو بیا هم پاك دې خو که په دې صورت کښ د یو څو نمونځونو کولو نه پس معلومه شوه چه نځسه حصه نه ده وینځلي شوي نو بیا د ئې اووینځي او نمونځونه د را اوگرځوي (يعني بیا د ئې اوکړي) او که د سوچ کولو نه پس ئې وینځلي وه او بیا

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا كښن چه زما ذكر اوشو او هغه په ما درود پاك اونه لوستو هغه جفا او كره. (عَبْدُ الرَّزَّاقِ)

وروستو غَلَطِي معلومه شوه نو بيا د ئې اووِينځي او د نمونځونو راگرځولو (يعني د بيا ادا كولو) حاجت نشته. (اَيْضاً ۳۹۹-۴۰۰)

په شودو كپره وينځل څنگه دي؟

په شودو، بنوروا او په تيلو باندې د وينځلو سره به [كپره يا بل څيز] نه پاك كيري ځكه چه په دې نجاست نه لري كيري.

(بَهَارِ شَرِيْعَتِ ج ۱ حَضَه ۲ ص ۳۹۷)

د مَني والا كپرو پاك كولو شپږ احكام

﴿۱﴾ كه مَني په كپره پريوځي او اوچه شي نو صرف په مړلو او څنډلو او صفا كولو به پاكه شي اكر كه د مړلو نه پس د هغې څه اثر په كپره پورې پاتې شي. (اَيْضاً ۴۰۰) ﴿۲﴾ په دې مسأله كښن د زنانه او نارينه انسان او ځناور او د صحت مند او د جريان د مريض د ټولو د مَني يو حُكم دې. (اَيْضاً) ﴿۳﴾ كه په بدن باندې مَني اولگي نو هغه به هم دغسې پاكه شي. (اَيْضاً) ﴿۴﴾ كه چا مِتيازې او كړې او په اوبو يا په لُوطه ئې طهارت [يعني پاكې] حاصله نه كړه او بيا مَني په هغه ځائ تيره شوه نو په كوم ځائ باندې چه مِتيازې لگيدلي وې هغه به په مړلو نه پاك كيري بلكه وينځل ئې ضروري دي او كه طهارت ئې كړې وو او يا مَني د هغه ځائ نه په ټوپ [يعني داره] وتلي وه او د ناپاكۍ په هغه ځائ نه وه تيره شوي نو په مړلو به پاكه شي. (اَيْضاً ۴۰۱) ﴿۵﴾ كومه

فَرْمَانَ مَصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښ ډیر زیات کنجوس (یعني شوم) دې. (الترغیب والترهیب)

کپر هغه چه په مرلو پاکه شوي وي او بیا هغه په اوبو لمده شي نو نه به ناپاکه کيږي. (أيضاً) ﴿٦﴾ که مني په کپر ه باندې لکيدلي وي او تر اوسه پورې لمده وي (او د اوچولو نه بغير ئې پاک کول غواړي) نو په وينځلو به پاکه شي (د اوچولو نه مخکښ مرل) کافي نه دي. (أيضاً)

د بل د ناپاکه کپرو نبودنه کله واجب ده؟

که د بل مسلمان په جامو ئې نجاست [يعني ناپاکي] لکيدلي اوليدله او غالب گمان ئې دې چه که هغه ته خبر ورکړي نو هغه به ئې پاک کړي نو هغه ته خبر ورکول واجب دي. (که په داسې صورت کښ ئې خبر نه کړي نو گنهگار به وي). (بهار شريعت ج ١ حصه ٢ ص ٤٠٥) که اسلامي خور [يعني يوې زنانه] د نامحرم مثلاً ورنډار د ليور په جامو نجاست اوليدو نو [هغه ته] خبر ورکول ضروري نه دي.

د مالوچو پاك كولو طريقه

که د مالوچو دومره حصه نجس (يعني ناپاکه) ده چه په [ډانډس يا مشين] وهلو د هغې د آلتلو صحيح گمان وي نو په وهلو به (مالوچ) پاک شي گني [يعني که په وهلو د پاک کيدو غالب گمان نه وي نو] د وينځلو نه بغير به نه پاک کيږي، خو که معلومه نه وي چه خومره نجس (يعني ناپاکه) ده نو بيا به هم په [ډانډس يا مشين] وهلو پاک شي.

(بهار شريعت ج ١ حصه ٢ ص ٤٠٣)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجُوعِي په ورځ درود شريف لولي
زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

د لوبنو پاك كولو طريقه

كه داسې خيز وي چه په هغې كنب نجاست جذب شوې نه وي، لکه چيني لوبني يا خورين زور استعمالی غور لوبني يا د اوسپني، تانبي، پیتلو وغيره يا د بلې اوسپني خيزونه نو هغه صرف درې ځله وينځل كافي دي، د دې خبرې ضرورت هم نشته چه گني هغه د دومره ساعت كينودلې شي چه اوبه خشيدل ترې بند شي. (ايضاً ص ۳۹۹)

د چرې، چاقو وغيره پاك كولو طريقه

د اوسپني خيز لکه چاره، چاقو، توره وغيره چه هغه نه زنگ شوي وي او نه پکبن نقش و نگار شوې وي او هغه نجس [يعني ناپاکه] شي نو [په کپره وغيره] په بڼه طريقه مرلو به پاك شي او په دې صورت كنب د نجاست په ټينگ او نري كيدو كنب هيڅ فرق نشته. هم دغسې د سپينو او سرو زرو، د پیتلو، سلورو او د هر قسم اوسپنو خيزونه [په کپره وغيره] په مرلو پاکيږي په شرط د دې چه نقش پرې نه وي او که نقش پرې جوړ وي يا اوسپنه زنگ شوي وي نو بيا به وينځل ضروري وي په [کپره وغيره] مرلو به نه پاك کيږي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۴۰۰)

د آئينه [شيشه] پاك كولو طريقه

آئينه او د شيشې ټول خيزونه او چيني لوبني يا خورين روغني لوبني (يعني هغه لوبني چه د شيشې نرې مخ وركړې شوې وي) يا پالش كړې لرگي غرض دا چه هغه ټول خيزونه چه هغه نري نري قوتي نه لري

فَرْمَانَ مَصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په كتاب كښ په ما باندې درود پاك اوليكو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې كښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طَبْرَانِي)

[يعني هغې ته اوبه نه شي داخلېدې]، چه هغه په كپړه يا پانړو دومره اومرلې شي چه (د نجاست) اثر ترې بالكل لري شي نو پاك شي. (اَيْضاً) خو دا ياد ساتئ چه كه چاؤدې وي، يا د څه ځائ نه [ئې څه مخ] ولاړ شوې وي يا ئې څه حصه ماته وي يا ئې د څه ځائ نه پالش لري شوي وي غرض دا چه كه د هر قسم زيگ والې پكښ وي نو د هغه حصې [په كپړه يا پانړو] مرل به كافي نه وي، هغه به په وينځلو پاك كول ضروري وي.

د پيزار پاك كولو طريقه

(د څرمنې) په موزه يا په خپلې پورې كه ټينگ نجاست نښتې وي، لكه غټ بول، غوشان او مني [وغيره] نو اگر كه هغه نجاست لوند وي په نرولو او مرلو به پاك شي او كه د متيازو په شان كوم يونرې نجاست ورپورې نښتې وي او په هغې باندې خاوره، ايرې، يا شكه وغيره واچولې شي او اومرلې شي نو بيا به هم پاك شي. او كه داسې اونكړې شو تر دې چه هغه نجاست اوچ شو نو بيا به د وينځلو نه بغير نه پاك كېږي. (بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۴۰۰)

د كافر و استعمال شوي بنينونه وغيره

د كفارو د ملكونو نه راوړي شوي (IMPORTED) استعمال شوي بنينونه، جرابې، قالين او نورې زړې جامې چه تر څو په هغې د نجاست اثر ښكاره نه وي پاك دي، بغير د وينځلو نه ئې په نمانځه كښ

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې درود شريف لولع الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليري. (ابن عدي)

استعمالولو ڪنڀن باڪ نشته، البته پاڪ ڪول ئي مُناسِب دي. صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفتي مُحمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د دعوتِ اسلامي د اشاعتي اداري مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي بَهَارِ شَرِيعَتِ ج ۱ حصه ۲ صفحه ۴۰۵ ڪنڀن فرمائي: د فاسيقانو استعمالِي جامي چه د هغې نَجَس [يعني ناپاڪه] ڪيدل معلوم نه وي هغه به پاڪي ڪنرلې شي خو د بي نمانخه ڪس په پاڄامه [پرتوگ] ڪنڀن هم دا احتياط دې چه د هغې ختنگ⁴ د پاڪ ڪرڻ شي خڪه چه اڪثر بي نمانخه خلق چه مِتيازي اوڪري نو دغسي پاڄامه اوتري او د ڪُفَّارو د دې جامو په پاڪ ڪولو ڪنڀن خو ڊير خيال ڪول پڪار دي.

(بَهَارِ شَرِيعَتِ ج ۱ حصه ۲ ص ۴۰۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ماخذ ومراجع

د ڪتاب نوم	مطبوعه	د ڪتاب نوم	مطبوعه
مجمع الزوائد	دار الفكر بيروت	درمختار وردالمختار	دار المعرفة بيروت
فتاوى قاضي خان	پشاور	فتاوى رضويه	رضا فاؤنڊيشن لاهور
فتاوى عالمگيري	ڪوئٽه	بهار شريعت	مكتبة المدينة باب المدينة ڪراچي
البحر الرائق	ڪوئٽه		

طالب نم مدينه
البيع و مغفرت و
بے حساب جنت
الفردوس
میں آقا کا پروردگار
محمد حرم الحرام ۱۳۳۳ھ

16-11-2012

⁴ يعني شرم گاه ته لکيدو والا د پرتوگ د دواړو پينځو بره د مينځ ځای.

نيڪ او نمونخ گزاره جوړيدو د پاره

هر زيارت د ماښام د نمانځه نه پس ستاسو په ځای کېښ کيدونکي د دعوتِ اسلامي د سُنّتو ډکه هفته واره اجتماع کېښ د رضائے الٰهي د پاره د بنو بنو نيتونو سره ټوله شپه تيروي * د سُنّتو د تربيت د پاره په مَدَنِي قَافِلو کېښ د عاشقانِ رَسُوْل سره هره مياشت د دري ورځو سفر او * هره ورځ د "فکرِ مَدِينه" په ذريعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي مياشتې په پکښ تاريخ نې د خپل ځای ډمّه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مَدَنِي مقصد: "ما ته د خپل خان او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي." **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ.** د خپل خان د اصلاح د پاره په "مَدَنِي انعاماتو" عمل او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پاره په "مَدَنِي قَافِلو" کېښ سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فيضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي منډي، باب المدينه (کراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net